

МАЛЯТКО

Журнал ЦК ЛКСМУ для дошкільнят № 12 грудень 1968

Багато снігу — багато хліба.

Малюнки Галини ТУЛЬЧЕВСЬКОЇ

Вроди, земле,
Жито, пшеницю,
Всяку пашницю,
У полі зерно,
А в домі добро,
На току стіжок,
У печі пиріжок!

Біжать два пси,
Позадирали носи.
Що це?

Сивий віл
випив води
повен двір.

(Мороз)

Ой шумить, гуде,
Дібровою йде —
Бджілонька-мати
Бджілоньки веде...

Написав Анатолій ПОКИДЬКО *Малюнок Вячеслава ЛЕГКОБИТА*

ТРУНЬ-ТРУНЬ

Знайшов я у траві п'ятеро маленьких зайченят і приніс додому. Поклав їх у стару шапку і припоручив дітям щовечора годувати молоком.

Ростуть малі... Не помітили, як вони і з шапки стали вистрибувати. Щойно звечоріє, вихопляться всі насеред хати, поспинаються на задні лапки, понастовбурчують вушка і ждуть, поки їм молока дадуть. З порога як глянеш — не зайченята, а букет цілий... Ото повечеряють вони і ну по хаті гасати. Кругала. Одне за одним. Добігаються, що й вікон не видно — таку пилюку здіймуть. Поки зайченята менші були — всю родину звеселяли. А підросли — біда з ними. Почали на столи дертися, на піл, на ліжко. Як зачнуть вибрикувати — хоч із хати тікай. Забудеш на столі пиріжок чи садовину яку — на ранок мов корова язиком злизала. А там узяли моду двері гризти. Таку дірку пробуравили, що й собака пролізе. Не встиг я залаштувати двері — нова капость. Насіяла бабуся звечора ночви борошна й поставила на столі. Прокидаємось уранці — зима в хаті. Уся долівка, лави й підвіконня борошном як снігом припорошені... А все зайченята...

Довелося роздати їх родичам. Одне діти собі випрохали.

Засумував наш зайчик. Принишк, ніби і в хаті його немає. Перебіжить з кутка в куток, стане, подивиться, прислухається, в інший закуток постриба... Два дні снував по хаті — братів і сестер шукав. А на третій — зажурився. Заліз під піч і навіть їсти не вилазить. Діти до нього: «трунь-трунь!» Найкращого сіна дають. І яблук, і цукерок. А він і не дивиться. Зовсім укляк... Три дні росинки в роті не мав...

А потім призвичаївся трохи. Зачує: «трунь-трунь» — вибігає з-під піччя, до рук тулиться. Зовсім смирненький став. Так і снує за дітворою хвостиком. Діти в світлицю — і він. Вони на піч — і Трунь-Трунь туди. Спершу на піл вистрибне, потім у запічок і на черінь. Розляжеться й куняє.

Обідати сядемо — і зайчик тут, як уродився. Кота прожене і стоїть на задніх лапках, на стіл позира. Жде, поки його почастують.

Розумний був. Увійде бабуся з погреба — він притьмом до неї. Знає, що якусь свіжину внесено. Стане на задні лапки й зазира у вічі — що ти мені даси, мовляв. Бабуся йому моркву або листок капусти кине. Трунь-трунь гостинець у зуби й під піч. А то почнемо грубу топить — і він до груби. Сяде біля дверець і дивиться на вогонь.

Так до весни й жив у нас Трунь-Трунь. А як сніги зійшли, віднесли ми його в поле. Всією сім'єю проводжали...

Повипускали своїх зайців на волю і наші родичі.

ДІД ВАСИЛЬ

Вірш Йосипа СТРУЦЮКА
Малюнок Наталі КОСТЕНКО

А у діда Василя
Сива-сива борода.
Дід малечу звеселя,
Він про все оповіда:
Про рибалок на ріці,
Про зірки і зореліт,
Про жита і пшениці,
І про папороті цвіт...
Люблять діда на селі
І дорослі, і малі.

Написав Сергій КОЗЛОВ

Зимова казка

Намалювала Наталя КОСТЕНКО

Зранку йшов сніг. Ведмедик сидів на узліссі на пеньку й, задерши голову, рахував та злизував сніжинки, що падали йому на ніс. Сніжинки були солодкі, лапаті й, перш ніж упасти, ставали навшпиньки. Ой, як це було весело!

— Сьома, — прошепотів Ведмедик і, помилувавшись усмак, облизався. А сніг падав і падав. Сніжинки дедалі частіше опускалися на Ведмедиків ніс, присідали й казали усміхнені:

— Здрастуй, Ведмедику!

— Дуже приємно, — відповідав Ведмедик. — Ви — шістдесят восьма. — І облизувався.

До вечора він з'їв триста сніжинок, і йому стало так холодно, що він ледь-ледь добувся до барлогу і зразу ж заснув. І йому приснилося, що він — пухнаста, м'яка сніжинка і що спустився він на ніс якомусь ведмежаті і сказав: «Здрастуй, Ведмедику». А у відповідь почув: «Дуже приємно, ви — триста двадцята...» «Пам-па-ра-пам!» — заграла музика. І Ведмедик закружляв у солодкому чарівному танці, і триста сніжинок закружляло разом із ним. Вони миготіли попереду, ззаду, з боків і, коли він стомлювався, підхоплювали його, і він знову кружляв, кружляв, кружляв... Цілісіньку зиму Ведмедик хворів. Ніс у нього був пересохлий і гарячий, а в животі танцювали сніжинки. І тільки навесні, коли в лісі задзвеніли краплі і прилетіли пташки, він розплющив очі й побачив на ослоні Їжачка. Їжачок усміхався і ворушив голками.

— Що ти тут робиш? — спитав Ведмедик.

— Чекаю, коли ти одужаєш, — відповів Їжачок.

— Довго?

— Всю зиму.

— Невже?

— Так, — сказав Їжачок. — Тільки-но мені сказали, що ти об'ївся снігу, я зразу ж перебрався до тебе...

— І всю зиму ти сидів біля мене на ослоні?

— Так. Я напував тебе ялиновим чаєм і клав на живіт сушену травичку...

— Не пам'ятаю, — сказав Ведмедик.

— Ще б пак! — зітхнув Їжачок. — Ти всю зиму мимрив крізь сон, що ти — сніжинка. Я так боявся, що ти розтанеш напровесні!

З російської переклав Валерій ГУЖВА

На яких інструментах грають ці музики?

Музика Юдіф РОЖАВСЬКОЇ Слова Тамари КОЛОМІЄЦЬ

Біжить півень з причілку,
Нагукує лічилку:
«Раз-два — курчата,
Три-чотири — зайчата,
П'ять-шість — гусаки,
Сім-вісім — їжаки,
Дев'ять-десять —
Йде лисиця,
Нам ховаться,
Їй жмуриться!»

Малюнки Олеся ТКАЧЕНКА

КМІТЛИВИЙ ЗАЙЧИК

Намалював Віктор КАВУН

ІГРАШКИ ОПІШНІ

Мабуть, кожен з вас бачив керамічні іграшки.

Це барвисті фігурки людей, пташок, звірів. Їх можна поставити як прикрасу на поличку чи на стіл. Вони дуже гарні.

Це також свистунці — червоногруді півники, баскі коники.

Є ще малесенькі різнобарвні мисочки та горщечки. Їх називають «монетками».

Колись майстри-гончарі продавали на ярмарках посуд — глечики, макітри, карафки. І як треба було покупцеві відрахувати здачу, давали замість дрібних грошей іграшковий посуд. Покупці охоче брали глиняні «монетки» на гостинець дітям.

З давніх-давен виробляють гончарі в Опішні, що на Полтавщині, і гарний посуд, і привабливі іграшки.

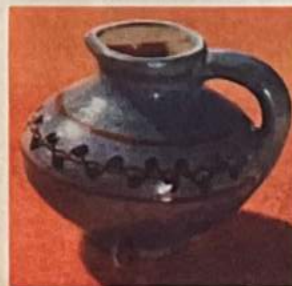
Тут є багато напрочуд доброї глини. Як попаде вона до майстрових рук, так і народиться щось кумедне. Дивись — з'являється борідка, роги, вуха. От уже й очиці зиркають. Хто це? Справжнісінький цапок. Дарма що з глини.

Розмалював його майстер — і в жарку піч. Вийшов цапок з печі міцний, задерикуватий, бешкетний. Нібито так і норовить рогами буцнути. Але то він жартує. Можна спокійнісінько взяти його, роздивитися, торкнути губами хвостика і подути в нього. Цапок тоді, мов хлопчисько, подає веселий голос — свистить.

На весь світ прославилися опішнянські гончарі. І літні, досвідчені майстрині Настасія Савівна Білик та Олександра Федорівна Селюченко. І дівчата-комсомолки Галя Каленич, Люба Межинська, Галя Чабан... Частенько забігає до них і Толик Цюрупа. Йому чотири роки, а він уже вміє зліпити і поїзда, і баранця.

Звичайно, Толик мріє навчитися ліпити, як справжній майстер.

Розповів Павло ГУДИМ
Фото Пилипа ЛУКАША

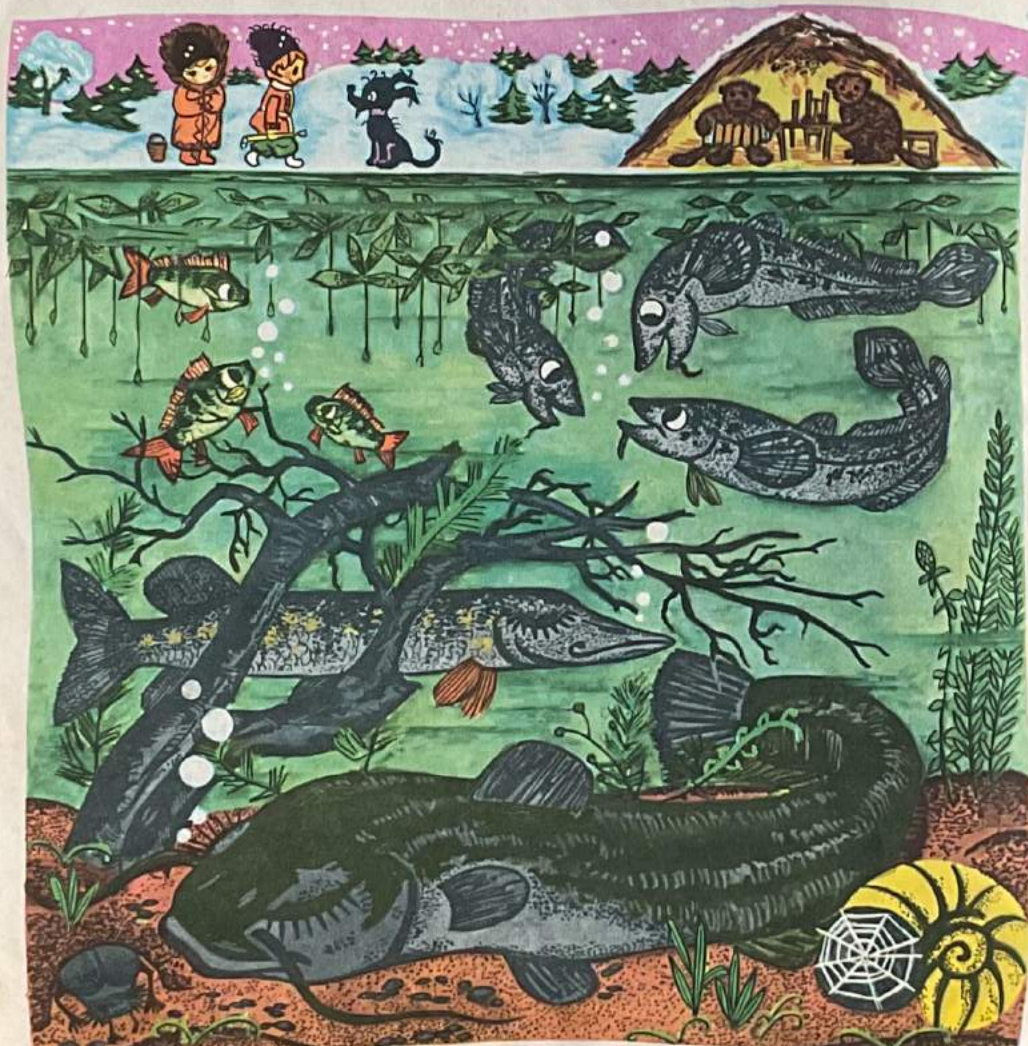

Малюнок Валерія СЕГЕДИ

Діждався мороз своєї пори і заскрипів: «Ус-сіх, ус-сіх поморожу!» Дмухнув раз, дмухнув удруге... І накрив річку крижаною покришкою. А тут хурделиця налетіла. Завіяла все, снігом присипала. Ніяк тепер морозові до рибок підступити, до водяних жучків та павучків різних. Непогано їм. Загорнулися в сизий слизький кожушок лини, карасі. Дрімають. А хто вже й зовсім заснув, як от сом-сомище та гострозуба щука. Зате минькам спати й на думці немає. Вони зараз ікру кладуть, про майбутніх діток дбають.
Добре влаштувалися і бобри. Хатка їхня височить над річкою, мов засніжена копичка, а комора з харчем — вербовими та осиковими прутиками — під водою.
Он як мороза всі перехитрували.

МАЛЯТКОВА ПІСЕНЬКА

Написав Володимир ОРЛОВ

Ділі-ділі-
Дінь-ділень!
Всім малятам —
Добрий день!
Годі, діти,
Спатки —
Йде до вас
«Малятко».

Я несу
Для малюків
Сміхотіння
Сто мішків,
Сто смішинок
Добрих, нових,
Сто картинок
Кольорових.

На картинках
Тих півні
Кукурікають
Пісні.
Нижуть галки
У рядки
І лічилки,
І казки.

Ділі-ділі-
Дінь-ділень!
Всім малятам —
Добрий день.

З російської переклав
Петро ЗАСЕНКО

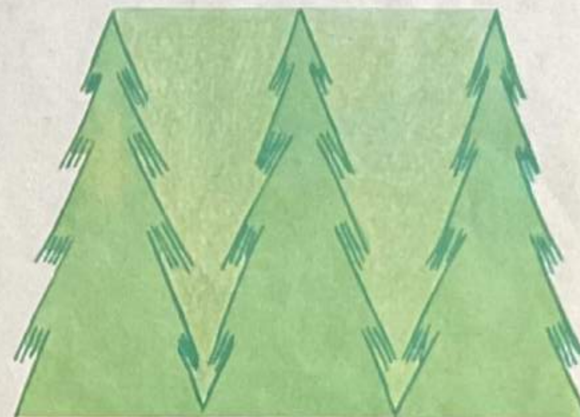
Малюнки Анатолія ПАСЛАВСЬКОГО

Який посуд лисички-сестрички,
а який журавликів?

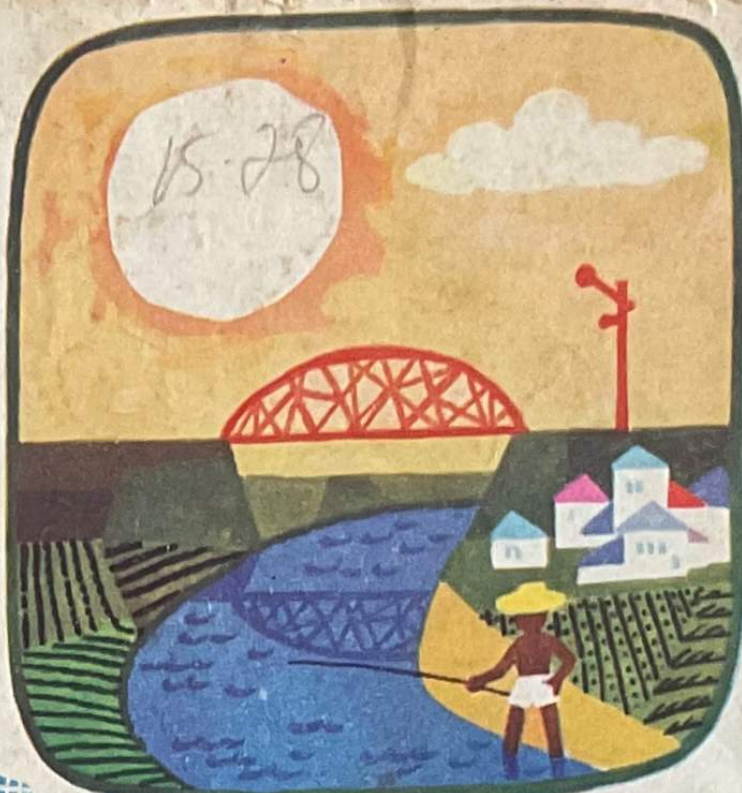
Поховалися звірята, а ви їх віднайдіть

Заміта ялинки сніг...
Полічіть-но, скільки їх

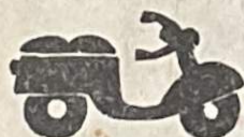

Роздивись уважно малюнки. Ти, звичайно, знаєш ці машини. А коли вони працюють — влітку, взимку чи протягом усього року!

Індекс 74304

Обкладинка і макет Едуарда КОЛЕСОВА.

«МАЛЮТКА»

Журнал

ЦК ЛКСМУ

для детей

дошкольного возраста
(на украинском языке)

Рік видання дев'ятий № 12 (108)

Видавництво ЦК ЛКСМУ «Молодь»
Телефони 24-35-81, 24-72-01, 25-50-83

Рукописи не повертаються. Ціна 15 коп.

Підписано до друку 4. XI. 68 р. Зам. 05252
Друк. арк. 1. Умовн. друк. арк. 1,68
Папір 84×108$^{1}/_{16}$. Тираж 547000 прим.

Адреса редакції: Київ, Пушкінська, 28.

Видавництво і комбінат друку «Радянська Україна». Київ, Брест-Литовський проспект, 94.